

A záródolgozat összeállításának és értékelésének szempontjai mesteri képzésen (MA)

I. A záródolgozat terjedelme

A záródolgozat terjedelme mesteri képzésen minimum 50 oldal.

II. A záródolgozat összeállításának formai szabályai

- A kéziratokat 1,5-ös sortávval, 12-es nagyságú betűkkel és a „Times New Roman” nevű betűtípussal szerkesztjük.
- Az idézőjelek formája: „”
- Idézet az idézetben: » «
- Idézet az idézetben belüli idézetben: ’ ’
- Megkülönböztetjük az elválasztó jelt (-) a kötőjeltől (–). A nagy kötőjel (–) két oldalán nem hagyunk hiányjelet a számoknál. Pl. 233–244. Vagy pl. Nagy István (1897–1965). Vagy 1996–1997-es években. Viszont a vessző után hiányjelet teszünk, még a szentírási idézésnél is. Pl. Lk 2, 5–34.
- A szentírási könyvek rövidítését a Szent Jeromos Bibliatársulat vagy a Szent István Társulat által használt formában eszközöljük, de a dolgozat folyamán végig egységesen, hacsak a dolgozat témája nem kívánja meg több bibliafordítás használatát.
- A szentírási idézet leelőhelyét az idézet után zárójelbe tesszük. Pl. „Él a fiad” (Jn 4, 53). S ha nem élünk az idézőjellel, akkor a szentírási idézett szöveget kurziváljuk. Pl. *Él a fiad* (Jn 4, 53).
- A záródolgozatokban alkalmazott hivatkozási forma a lábjegyzet. A magyar nyelven írt dolgozatokban hivatkozási formák a lábjegyzetek elkészítésénél:
 - 1) A könyv szerzőjének vezetéknevét (a szerkesztőjét nem) kis kapitális (TOGONEL), a keresztnévét – a kezdőbetű kivételével – kis betűkkel (János) írjuk, a könyv címét pedig kurziváljuk (*Kis egyháztörténet*). Az első hivatkozásnál mindig úgy adjuk meg a szerző és a szerkesztő keresztnévét, ahogyan az a hivatkozott kiadványon szerepel. Tehát csak akkor rövidítünk, ha az eredetileg is rövidített. Különböző ajánlatos a szerzők neveit teljesen kiírni. Ha ugyanazt a szerzőt többször idézzük, akkor a második hivatkozástól csak a vezetéknevét írjuk ki.
 - 2) A szerző neve után kettős pontot használunk. A vessző használata is elfogadható, de a dolgozaton belül legyünk következetesek.
Ha a könyvkiadót is feltüntetjük, akkor a könyv megjelenési helye elé tesszük. Az idézett könyv címe után vesszőt teszünk. Amennyiben a könyv címe után pontot használunk, akkor a dolgozat folyamán végig így járunk el.
Az idézett könyv helye és megjelenési ideje közé semmiféle írásjelet nem teszünk. Pl. Budapest 2005.
A könyv kiadásának helyét nem rövidítjük, tehát nem Bp., hanem Budapest). Pl. Budapest 2007.
Az idézett könyv kiadási éve és az idézett oldalszáma közé vesszőt teszünk, de az oldal-t még rövidítve sem írjuk ki. (Tehát nincs old. vagy o.). Pl. Budapest 2007, 15. Amennyiben több oldalról idézzük vagy hivatkozunk, megjelöljük a hivatkozott

rész első és utolsó oldalát, vagy mindegyik oldalt megjelöljük. Pl. 23–38, vagy 21–22.

Ha mondatokat szó szerint idézünk, akkor mindegyik idézetnél pontosan megjelöljük az oldalt. Pl. 39.

3) A könyv idézés módja:

GÁL Ferenc: *Dogmatika I*, Budapest 1990, 322. Ha a könyv idegen nyelvű:

COCHINI, Ch.: *Origines postolique du célibat sacerdotal*, Paris 1981, 465–466.

4) A fotomechanikusan utánn nyomott könyv:

KARÁCSONYI János: *Magyarország egyháztörténete főbb vonásaiban*, Nagy-Várad 1906 (úny. Budapest 1992).

5) Több szerző által írt könyv:

ORMOS Mária – MAJOROS István, *Európa a nemzetközi küzdőtéren*, Budapest 1998, 27.

6) Egy szerző tanulmánya (fejezete) kollektív kötetben, mely egyben sorozat tagja is: FRANSEN, G.: *Les bonheurs et les malheurs du droit canonique*, in: *Estudios juridivo-canonicos conmemorativos (1940–1989)* (Bibliotheca Salamanticensis. Estudios 151), Salamanca 1990, 420.

HÓMÁN Bálint: *Kishevesi Hevenesi Gábor*, in: *Klebersberg Kunó Emlékkönyv*, Budapest 1925, 24–26.

7) Kollektív kötetre a kötet szerkesztő megjelölésével hivatkozunk, s megadjuk a hivatkozott munka alcímét is; könyvek vagy folyóiratok esetében a sorozatcímét is.

TÖRÖK József (szerk.): *Mindszenty József emlékezete*, *Studia Theologica Budapestinensia* 13, Budapest 1995.

8) Tanulmánykötetben megjelent tanulmányra hivatkozás:

BALÁZS Mihály: *Ecsedy Báthori István és a jezsuiták*, in: Balázs Mihály – Font Zsuzsa – Keserű Gizella – Ötvös Péter (szerk.), *Művelődési törekvések a korai újkorban. Tanulmányok Keserű Bálint tiszteletére. Adattár XVI–XVIII. századi szellemi mozgalmainak történetéhez* 35, Szeged 1997, 3–7.

9) Fordításban használt könyv:

BAUER, J. B.: *Az újszövetségi apokrifek*, ford. Vanyó László, *Studia Theologica Budapestinensia* 3, Subsidia 1, Budapest 1995.

10) Lexikoncikk esetében előbb a cikket író szerző nevét, majd a lexikoncikk címét, majd magát a Lexikont jelöljük:

MESTER János: *Buddhizmus*, in: Bangha Béla (szerk.), *Katolikus Lexikon I*, Budapest 1931, 274–275.

11) Folyóiratban megjelent tanulmányra hivatkozás:

KISS István: *A felsőszintű bürokrácia kialakulása Magyarországon (1791–1868)*, in: *Történelmi Szemle* 30 (1987–1988), 22.

12) Folyóiratcikk évfolyamonként folyamatos lapszámozású folyóirattól:

HALLEUX, A. de: *La Primier Session du Concile d'Éphése (22 juin 431)*, in: *Ephemerides Theologice Lovanienses* 69 (1993), 48–87.

KONCZ Lajos: *Íme, az Ember*, in: *Teológia* 27 (1993/1), 11–16.

ZERICH Tivdar: *A károlyfehérvári székesegyház*, in: *Magyar Sion* 1 (1863), 42–47 és 263–289.

WAGNER, Alois: *Jézus, az egyszerű Istenember*, ford. Bánhegyi M., in: *Teológia* 27 (1993/1), 11–16.

CHALINI, O.: *Ecclégiosologie et thepries de l'État*, in: *Communio* 20/4 (1995), 30–43.

TÓTH István György: *Missziópüspökök a magyarországi török hódoltságban*, in: *Történelmi Szemle* 41 (1999), 3–4, 279–333.

13) Ha napilapban vagy hetilapban megjelent cikket idézünk:

NAGY Tibor: *Az egyetlen út*, in: *Kis Újság*, 1948. március 14, 2. l.

14) Ha egy sorozat könyvei közül idézünk:

KRISTÓ Gyula: *Kun László emlékezete*, Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 5, Szeged 1994, 25.

- 15) Ha egy témát több műből idézünk, pontosvesszőt használunk:
 FRAKNÓI Vilmos: *Magyar országgyűlési emlékek* (a továbbiakban MOE) IV, Budapest 1876, 42–43; ACSÁDY Ignác: *Magyarország pénzügyei I. Ferdinánd uralkodása alatt*, Budapest 1888, 144–146.
- 16) A levéltári anyag idézésekor megjelöljük a Levéltár helyét, és az ott használt lelőhelyeket:
 Batthyaneum-könyvtár, Gyulafehérvár (Biblioteca documentară Batthyaneum, Alba Iulia), Nr. Inv. 1694, 8. b. 1–15. lap. (Márton Áron jelölése 16. csomó, VIII. beszéd, 1–15. lap).
 Gyulafehérvári Érseki Levéltár, Gyulafehérvár, 126–1920 sz., 2. polc, 6. doboz Marosvásárhelyi Állami Levéltár (Arhivele Statului, Târgu-Mureș)
- 17) A könyvkiadó nevét nem idézzük, legfeljebb abban az esetben, ha nincs megjelölve a kiadás helye: DOMOKOS Pál Péter: *Rendületlenül*, Eötvös–Szent Gellért Kiadó, 1989.
- 18) Mindig jelöljük a könyvkiadás évszámát, s ha nincs feltüntetve, akkor használjuk az „é. n.”-t; vagy a megjelenési hely nélkül: „h. n.”-t.
 RANKE, Leopold: *A pápák története*, ford. Horváth Zoltán, Hungaria Kiadó, é. n.
- 19) Ha az eredeti forrásmunkát és a fordítást is használjuk, akkor mind a kettőt kötőjellel idézzük:
 AURELIUS, Augustinus: *Sermo 187*, in: Migne PL 38, 1001–1003. – Szt. ÁGOSTON: *187. Beszéde*, ford. Péntes B., in: Radó Polikárp (szerk.), *Keresztény Remekírók* 15, 9–14.
- 20) A záródolgozat lábjegyzetében már korábban idézett mű újbóli idézése rövidített formában történik. Ha az adott szerzőtől csak egyetlen írást idézünk, akkor elég a szerző nevét és az idézett mű címének első részét és az oldalszámát feltüntetni, és nem használjuk az „i. m.” „Ibidem”-et, vagy „Ivi-t”: Pl. GÁL: *A teremtés könyve*, 322.
- 21) Ha egy szerző több művéből idézünk, akkor az egynél több hivatkozás esetében a második hivatkozástól a mű teljes címét is feltüntetjük:
 GÁL: *Idő az örökkévalóságban*, 121–131.
- 22) Ha több kiadást megért műből idézünk, akkor az évszám fölé arab betűvel jelezzük a kiadás számát, még pedig az év elé felső indexel jelöljük.
 KOSÁRY Domokos: *Művelődés a XVIII. Századi Magyarországon*, Budapest 1996.
- 23) Ha hivatalos egyházi dokumentumokat idézünk: A II. vatikáni zsinat okmányait latin szövegük első két szavának nagy kezdőbetűjével jelöljük, ahogyan a zsinati gyűjteményben is szokásban van. Pl. LG, GS. Az egyes zsinati okmányokon belül a hivatalos szöveg margószámaira utalunk, azon belül a bekezdéseket latin kisbetűvel jelöljük: GS 78c. Az 1983-ban kiadott Codex Iuris Canonici: CIC 529. k. 1 §; 1326. k. 1 §, 2 §. Acta Apostolicae Sedis = AAS. Paulus, VI: *MP Ecclesiae Sanctae*, 1966. VIII. 6, nr. I, 21: AAS 80 (1966) 769.
- 24) A lábjegyzetben élünk a szómagyarázatokkal, idegen kifejezések magyar megfelelőjével, szerzők rövid ismertetésével, amennyiben ez szükségesnek tűnik. Alapvetően abból indulunk ki, amikor írjuk a záródolgozatot, hogy a dolgozat olvasója rendelkezik teológiai tájékozottsággal.
- 25) Internetes forrásokra történő hivatkozás: Amennyiben internetes forrásokat idézünk, akkor az internetes forrás felhasználása és hivatkozása is oly módon kell hogy történjen, hogy azt az olvasó vissza tudja keresni. Internetes források esetében is szükséges a szerző és a cím, és – amennyiben fellelhető – a közzététel dátumának feltüntetése. Minden internetes forrásra történő hivatkozás esetében az URL-címet és a letöltés dátumát is ki kell írni:
 Pld. PATSCH Ferenc: *Karl Rahner és a nemkeresztény vallások*, in: *Vigilia* 2006/11, <http://www.vigilia.hu/regihonlap/2006/11/patsch.htm>, 2011.12.15.

III. A dolgozat előzetes értékelése

1) Témaválasztás és hipotézisek/tézisek (min. 4 - max. 10 p.)

- a. A téma pontosan meghatározott, jól körülhatárolt, nem túlságosan tág (0–3 p.)
- b. A dolgozat fontos témát, lényeges, aktuális kérdést vagy kevésbé kutatott tárgykört vizsgál (0–3 p.)
- c. A szerző világosan megfogalmazza a hipotéziseket, a téziseket, a kiindulópontot és a vizsgálandó kérdéseket (0-4 p.)

2) Kutatási módszer (min. 4 - max. 8 p.)

- a. A szerző pontosan meghatározza a módszert a bevezetőben, és azt a dolgozat során egyértelműen alkalmazza (0-5 p.)
- b. A módszer megfelel a vizsgált témának (0-3 p.)

3) A dolgozat felépítése (min. 5- max. 7 p.)

- a. A dolgozat szerkezete, felépítése világos, a fejezetek terjedelme arányos (0-3 p.)
- b. A téma kidolgozása logikus, az érvelés felépítését szolgálja; a fejezetek közötti összefüggés világos (0-4 p.)

4) A dolgozat eredetisége (min. 6 - max. 10 p.)

- a. A szerző önállóságot tanúsít a források feldolgozása során, saját meglátásai vannak (0-6 p.)
- b. A következtetések új fényt vetnek a vizsgált kérdésre, hozzájárulnak a témával kapcsolatos ismeretek elmélyítéséhez (0-4 p.)

5) Források, irodalom (min. 7 – max. 15 p.):

- a. A dolgozat a téma szempontjából releváns elsődleges forrásokra (teológusok, más vizsgált szerzők alapművei, tanítói hivatali megnyilatkozások), önálló adatgyűjtésre vagy levéltári anyagokra alapoz, nem csupán másodlagos forrásokra (0-4 p.)
- b. A szakirodalom tartalmazza az alapvető műveket (0-4 p.)
- c. A szerző nemcsak könyveket, lexikonokat, hanem korszerű tanulmányokat is használ (0-3 p.)
- d. A szerző a magyar nyelvű források mellett idegen nyelvű szakirodalmat is használ (0-4 p.). Ahol a téma specifikuma miatt nincs idegen nyelvű szakirodalom, ez a pontszám megadható az a) alpontonál.

6) Következtetések, eredmények (min. 7- max. 15 p.)

- a. A szerző pontos, világos következtetésekben foglalja össze vizsgálata eredményeit (0-5 p.)
- b. Az eredmények megbízhatóak, a következtetések bizonyítottak, logikusak (0-5 p.)
- c. A szerző önálló következtetéseket von le, kritikai érzékről tanúskodik (0-5 p.)

7) Lábjegyzetek és irodalomjegyzék (min. 12 – max. 15 p.)

- a. A szerző pontosan megjelöli forrásait, a módszertani követelményeknek megfelelően (0-5 p.)
- b. A források megjelölésének módja a lábjegyzetekben következetes (0-2 p.)
- c. Az irodalomjegyzék minden felhasznált forrást feltüntet, és nem tartalmaz olyan forrásokat, amelyeket a szerző nem használt (0-3 p.)
- d. A bibliográfia összeállítása pontos és helyes (0-5 p.)

8) Szakmai etika (min. 12 – max. 15 p.)

- a. A szerző minden forrását pontosan megjelöli a lábjegyzetekben és a bibliográfiában (0-8 p.)

- b. Szó szerinti átvétel csak világosan megjelölt idézetekben fordul elő; az idézetek aránya nem túlságosan nagy, nem teszi kétségesé a dolgozat eredetiségét (0-7 p.)

9) A dolgozat stílusa (min. 3 - max. 5 p.)

- a. Szabatos, pontos fogalmazás, a szakkifejezések helyes használata (0-3 p.)
- b. A dolgozat nyelvi szempontból, nyelvtanilag helyes, nem tartalmaz helyesírási hibákat (0-2 p.)

A dolgozat érdemjegyét úgy kapjuk, hogy az egyes kritériumok pontszámát összeadjuk, majd az eredményt elosztjuk tízzel. Csak a végső jegyet kerekítjük, a bemutatás értékelését követően.

A dolgozat nem fogadható el, amennyiben vét a szakmai etika ellen (plágium, források pontatlan megjelölése), illetve súlyos módszertani-tartalmi hiányosságai vannak.

IV. A bemutatás értékelése

- 1) Az időkeret betartása, a bemutatási idő gazdaságos, arányos felhasználása (0-1 p.)
- 2) Szabad előadás, nyelvhelyesség, gördülékenység, szabatosság, érdeklődés felkeltése (0-3 p.)
- 3) Az előadás logikai felépítése, a téma, a kérdésfeltevés, hipotézisek, tézisek, módszerek, eredmények, következtetések pontos összegzése, a bemutatás arányossága (0-3 p.)
- 4) Az előadó tudományos vitakészsége, a felmerülő kérdésekre adott válaszok meggyőző ereje (0-3 p.).

V. A végső érdemjegy

A végső jegyben a dolgozat érdemjegye (kerekítés nélkül) 80%-ot tesz ki, a dolgozat bemutatása, a védés értékelése 20 %-ot. A végső jegyet kerekítjük.

Amennyiben a szerző a mesteri dolgozatban tárgyalt témával az ETDK-ra jelentkezett (szekciótól függetlenül), és ott helyezést ért el, a végső érdemjegyet egy jeggyel meg lehet emelni. Ez csak abban az esetben módosítja a végső jegyet, ha az 10-esnél kisebb.

Hasonlóképpen, a végső érdemjegyet egy jeggyel meg lehet emelni, ha a dolgozat nagy mértékben innovatív, a hallgató kiemelkedőt alkot, és /vagy dolgozatának jelentős gyakorlati alkalmazása van. A témavezető megindokolt javaslatáról a vizsgáztató bizottság dönt.